

«Οδηγός συγγραφής» από τον Επιμελητή Εκδόσεων Κυριάκο Αθανασιάδη

Written by 24h.com.cy Oct 16, 2016 - 13:39

Συγγραφή. Αρκούν μόνο η έμπνευση, η παρόρμηση της στιγμής, οι γνώσεις και οι ιδέες για το αντικείμενο που θέλει κάποιος να παρουσιάσει; Αποτελεί η συγγραφή επάγγελμα με συγκεκριμένα ωράρια; Διδάσκεται η συγγραφή και πώς; Υπάρχουν τεχνικές για ενίσχυση των συγγραφικών δεξιοτήτων και ποιες είναι;

Της Αλεξάνδρας Σκαράκη

Ο έμπειρος συγγραφέας και επιμελητής εκδόσεων κ. Κυριάκος Αθανασιάδης με το νέο του βιβλίο «Οδηγός συγγραφής», δίνει κατατοπιστικές απαντήσεις μέσα από μια σειρά πενήντα κανόνων, με σαφήνεια αλλά και σοβαρότητα. Ένα εγχειρίδιο, εφόδιο που απαντά σε ερωτήματα νέων και όχι μόνο.

Στην παρακάτω συνέντευξη, ο κ. Αθανασιάδης μιλά για τη δημιουργία του Οδηγού, τα χαρακτηριστικά ενός καλού συγγραφέα, τους νέους συγγραφείς και το μέλλον των εκδόσεων στην Ελλάδα.

1. Τι σας ώθησε στη δημιουργία του «Οδηγού Συγγραφής» και γιατί επιλέξατε να τον εκδώσετε αυτή τη χρονική περίοδο;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Εξέδωσα το πρώτο μου βιβλίο πριν από τριάντα χρόνια, ενώ εργάζομαι ακόμη περισσότερα στον χώρο των εκδόσεων, με ποικίλες ιδιότητες: του διορθωτή, του επιμελητή, του αναγνώστη, του στελέχους εκδοτικού οίκου... Ως εκ τούτου, ο Οδηγός ήταν ένα αναμενόμενο από εμένα βιβλίο. Όσοι ξέρουμε πράγματα που μπορούμε να τα μεταλαμπαδεύσουμε, καλό είναι να το κάνουμε. Το βιβλίο είναι το βασίλειο του φιλελευθερισμού, και ο φιλελευθερισμός είναι η υπέρτατη μορφή γενναιοδωρίας, αν μου επιτρέπτε να το παινευτώ — και αυτό είναι το μόνο μου βιβλίο για το οποίο παίρνω το θάρρος και το κάνω. Όσον αφορά την έκδοσή του σήμερα: απλώς σήμερα ήρθε η ώρα του. Με όλα τα βιβλία συμβαίνει αυτό.

2. Ποιοι είναι οι σημαντικότεροι κανόνες στους οποίους θα πρέπει να εστιάσει ένας νέος συγγραφέας;

Κ.Α.: Είναι πενήντα, και οι πενήντα, οπότε δεν θα ήθελα να ξεχωρίσω κάποιους.

3. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν έναν καλό συγγραφέα;

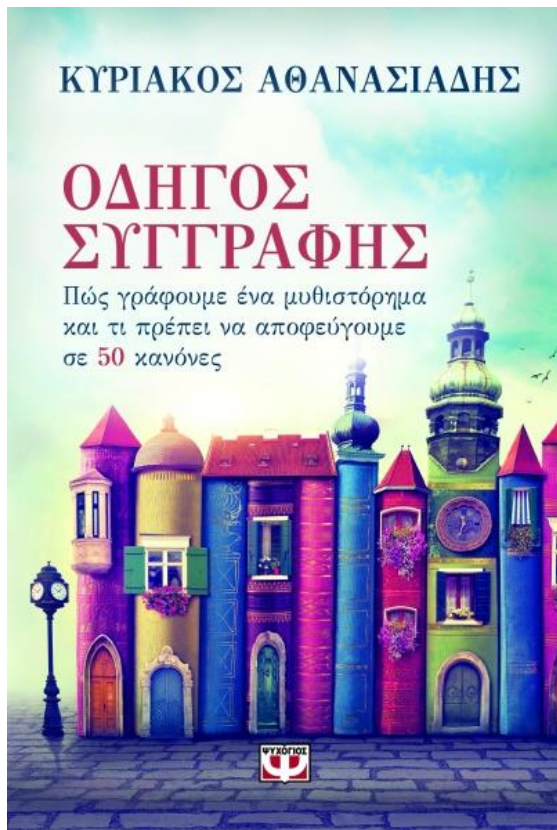
Κ.Α.: Θα αρκεστώ σε ένα, πολύ γενικό — αν και βέβαια είναι πολύ περισσότερα. Πρέπει να είναι καλός αφηγητής μίας αξιοπρόσεκτης ιστορίας. Τα βιβλία λένε ιστορίες, και οι αναγνώστες τα αγοράζουν και τα διαβάζουν ακριβώς γι' αυτό — για την ακρίβεια, για τίποτε άλλο. Αν έχεις να πεις μία ιστορία που έχει ενδιαφέρον, πες την. Αλλά πες την καλά. Γίνε παραμυθάς. Είναι ό,τι πιο ένδοξο και πιο «λογοτεχνικό» μπορείς να ελπίσεις σήμερα. Αλλά είναι και πολύ δύσκολο, και απαιτεί πελώρια εξάσκηση και μεγάλο, καθημερινό μόχθο.

4. Υπάρχουν νέοι συγγραφείς σήμερα στην Ελλάδα της κρίσης και ποιο είναι το μέλλον των εκδόσεων, αναλογικά με το αναγνωστικό κοινό;

Κ.Α.: Σε κάθε χρονική στιγμή υπάρχουν, ανεξαρτήτως κοινωνικοοικονομικής κατάστασης και περιβάλλοντος. Ένα ποσοστό του πληθυσμού, ογκούμενο διαρκώς για τους προφανείς λόγους, πάντα θα σαγηνεύεται από το γράψιμο. Όσο για το μέλλον των εκδόσεων, είναι ανάλογο με το παρόν: ζοφερό. Βρισκόμαστε σε ένα κομβικό σημείο, και μία έστω και αμελητέα περαιτέρω βύθιση της οικονομίας θα επιφέρει ακόμη μεγαλύτερες καταστροφικές αλλαγές στην αγορά. Μολαταύτα, οι Έλληνες εκδότες, αλλά και οι εργαζόμενοι στον χώρο, κρατούν εξαιρετικά σθεναρή στάση, παρά την πτώση των πωλήσεων και τη δυσπραγία: ποτέ πριν δεν είχαμε τόσο καλά βιβλία, ιδίως μεταφρασμένης πεζογραφίας. Μία εν πολλοίς απατηλή εικόνα, και άκρως αντιφατική εκ πρώτης όψεως, που τρέμουμε μην και ανατραπεί απότομα και τελεσίδικα.

5. Πιστεύετε ότι το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας δεν αναπτύσσει μελλοντικούς αναγνώστες και συγγραφείς; Αν είχατε τη δυνατότητα, τι είδους αλλαγές και πιθανές προσθήκες θα κάνατε για την ενθάρρυνση της νέας γενιάς στον κόσμο του βιβλίου;

Κ.Α.: Όχι βέβαια, το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας δεν «αναπτύσσει» άλλα κι άλλα, πόσο δε μάλλον αναγνώστες: τόσο από άποψη προγράμματος σπουδών, όσο και επειδή είναι υποχρεωτικό και υποτίθεται δωρεάν, ενώ θα έπρεπε να δίνεται η δυνατότητα στους γονείς να επιλέξουν σχολεία για τα παιδιά τους μέσω χορήγησης διδακτικών κουπονιών, είναι εξ ορισμού σκοταδιστικό και συντηρητικό — και όχι με την πολιτική-φιλοσοφική έννοια του συντηρητισμού. Εξ ου και το ποσοστό των μαθητών Γυμνασίου και Λυκείου που διαβάζουν λογοτεχνία είναι αμελητέο, σε αντίθεση με όλη τη Δύση, όπου είναι πολύ περισσότερο από ικανοποιητικό. Όσο για συγγραφείς, αυτοί δεν παράγονται στα σχολεία ούτως ή άλλως. Αλλά ένα παιδί που δεν έχει διαβάσει σοβαρά και δεν έχει αναλύσει πενήντα κλασικά μυθιστορήματα ως τα δεκαοχτώ του, έχει ήδη ξεκινήσει πολύ άσχημα τη συγγραφική του καριέρα και πολύ δύσκολα θα αντεπεξέλθει σε έναν τρομερά ανταγωνιστικό στίβο. Το θέμα δεν είναι να γράφεις: το θέμα είναι να γράφεις σωστά και καλά. Η μόνη λύση είναι η δυνατότητα επιλογής σοβαρού σχολείου, και όχι το τσουβάλιασμα όσων δεν έχουν χρήματα στα συγκεκριμένα, που πλέον χειροτερεύουν ακόμη περισσότερο.

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα

Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1963. Είναι συγγραφέας, επιμελητής εκδόσεων, αναγνώστης σε εκδοτικούς οίκους και συνιδρυτής του πολιτιστικού-πολιτικού σάιτ και διαδικτυακού ραδιοφώνου Αμάγκι (www.amagi.gr). Πεζογραφικά βιβλία: Ιστορίες Υπερβολής (διηγήματα, «Ροές» 1987, β' έκδ. «Δήγμα» 2010), Δώδεκα (μυθιστόρημα, Καστανιώτης 1991), Μικροί Κόσμοι (μυθιστόρημα, Λιβάνης 1996), Το Σάβανο της Χιονά της (μυθιστόρημα, «Σύγχρονοι Ορίζοντες» 2002), Το Βασίλειο του Αποχαιρετισμού (νουβέλα, «Σύγχρονοι Ορίζοντες» 2002), Πανταχού Απών (μυθιστόρημα, «Τυπωθήτω» 2007), Κακορραφίες (διηγήματα, «Δήγμα» 2009), Ζα Ζα (μυθιστόρημα, «Free Thinking Zone» 2012), Ξυράφια /Razors (θεατρικό, δίγλωσση έκδοση, «Free Thinking Zone» 2013), Η Κόκκινη Μαρία (μυθιστόρημα, «Διόπτρα» 2014). Βιβλία για παιδιά: Ο χιονάνθρωπος που ήθελε να γίνει Αϊ-Βασίλης («Μίνωας» 2002), Η βίλα των πνευμάτων («Μίνωας» 2003), Μαγική εικόνα («Μίνωας» 2003), Σαντιγί για μάγισσες («Μίνωας» 2003), Ο άγριος Βασίλης («Βιβλιοπωλείον της Εστίας», 2003), Μάγος είσαι ; («Φαντασία» 2004), Οι περιπέτειες του Μεφίστο («Κέδρος» 2016). Επίσης, έχει εκδώσει 6 μυθιστορήματα φαντασίας για εφήβους, με ψευδώνυμο.

*** Το άρθρο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα 24, στις 15 Οκτωβρίου 2016.**